

Kathryn Kuhlman ja hänen henkioppaansa

Kathryn Kuhlman and Her Spirit Guide

Lähde: <http://www.pawcreek.org/>

Tuskin kukaan on antanut uuden aallon liikkeelle väriään selvemmin kuin rouva Kuhlman. Hänessä oli sellaista mystiikkaa, jota ei voi jättää huomioimatta. Niistä, jotka tunsivat hänet tai kävivät hänen kokouksissaan, tuli joko kannattajia tai kriitikoita. Noudattakaamme nyt tavanomaisesta poikkeavaa lähestymistapaa, arvioidessamme hänen elämäänsä ja toimintaansa. Onko mahdollista henkilölle, jota Luciferin henkiopas kontrolloi todella uskoa, että tämä henki olisi Pyhä Henki? Uskon, että vastaus on selkeästi myönteinen. Saatana ja hänen kätyrinsä ovat jäljittelyn mestareita. Helvetti on oleva kansoitettu niillä, jotka todella uskoivat, että eläessään he seurasivat Jumalaa. Itse asiassa Jeesus kertoi tuomiopäivästä, jolloin ihmiset muistuttavat Häntä, kuinka he olivat profetoineet hänen nimessään, mutta kuuntele Hänen vastaustaan: "Moni sanoo minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekoa?' Ja silloin minä lausun heille julki: 'Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tyköäni, te laittomuuden tekijät'. (Matt.7:22-23).

Kristuksen ikuisessa läheisyydessä on oleva myös henkilöitä, joita Saatana petti, jotka tekivät virheitä noiden petosten vuoksi, mutta jotka ajoissa ottivat opikseen, katuiivat ja päättivät päivänsä iankaikkisen lunastuksen toivossa. Kiitos Jumalan, saatana menettää monet uhreistaan, koska Jeesus tuli vapauttamaan vangittuja. Kuuluuko Kathryn ensimmäiseen kategoriaan vai jälkimmäiseen riippuu kaikkivaltiaan Jumalan tuomiosta ja meidän täytyy odottaa, kunnes ikuisuus sen näyttää. Jumala on vanhurskas Jumala eikä hylkää yhtäkään, joka kokonaisesti kääntyy Hänen Poikansa puoleen.

Kathryn Kuhlman'in elämä

Mies, joka kirjoitti neiti Kuhlman'in virallisen elämäkerran sanoi, että hän (KK) halusi kerrottavan koko tarinan mitään pois jättämättä. Jamie Buckingham on voinut uskoa joitakin hyvin ristiriitaisia oppeja ja varmasti uskoi vahvasti, että Kathryn oli Jumalan nainen, mutta minä kyllä uskon, että hänen tekemänsä elämäkerta on rehellinen ja perustuu tosiasioihin. Hän ei kerro mitään kovin sievää tarinaa. Kathryn'in elämä oli mysteeri. Hänen elämänsä monia tapahtumia varjostivat puolitotuudet, petos, hämmennys ja harhaanjohtaminen. Jos hurskaat tai pahat kuolevat, kuten he elävät, niin hänen kuolemansa oli todistus hänen tottelemattomuudestaan ja siitä, että hän oli väärin henkien vanki. Itse asiassa kaikista häntä koskevista mysteereistä hänen kuolemansa oli kaikkein salaperäisin. Jotakin oli väärin, tai jotakin meni väärin.

Mr. Buckingham aloittaa elämäkertansa näillä sanoilla:

"Niin kuolemassa kuin elämässäkin mysteeri varjosti häntä. Hän esiintyi TV-ruudussamme ja kaukaisilla lavoilla mielikuvitushahmona - rohkeana saarnatessaan ja kuitenkin herkkänä aina kyyneliin asti julistaessaan parantumista sairaille kansanjoukoille. Maailma Fifth Avenue'n mannekiineista Hollywoodin filmitähtiin ja Pittsburgh'in työmiehiin tulvi hänen ihmekokouksiinsa. Sairauden ja hengellisen pimeyden raiskaamalla planeetalla hän osoitti sitä yhtä tekijää, jota ilman ihmiskunta on tuomittu -- toivoa. Monet parannettiin. Toiset nähdessään hänessä Jumalan kirkkauden antoivat elämänsä Kristukselle, jota hän julisti. Puheessaan ja elämäntyyliinsä hän näytti ilmentävän terveyttä, rakkautta ja sen Jumalan varallisuutta, jota hän niin kunnioittavasti palveli. Hän oli monille lähes kuolematon. Itse asiassa Maggie Hartner, Kathryn'in henkilökohtainen sihteeri ja toinen minä, sanoi kerran minulle: "Neiti Kuhlman ei tule kuolemaan. Hän on oleva täällä, kunnes Jeesus tulee takaisin."

"Kuitenkin hän kuoli. Helmikuun 20. päivänä 1976 oudossa sairaalassa, oudossa kaupungissa ihmisten ympäröimänä, joita tuskin tunsi, miehen kanssa jota hän kerran halveksi ja joka oli valmiina saarnaamaan hänen hautajaisissaan. Nainen, jota Time-lehti kutsui 'veritable one-woman

Shrine of Lourdes (todellinen L:n yhden naisen pyhäkkö)', kuoli 68 vuoden ikäisenä (Daughter Of Destiny, Jamie Buckingham, pp. 1-2.)

Edellä Buckingham mainitsee Time-lehden lausunnon, jossa Kathryn'ia kutsutaan "varsinaiseksi yhden naisen Lourdes'in pyhäköksi." Eräässä toisessa elämäkerrassa nimeltä "The Woman Behind The Miracles", jonka on kirjoittanut Wayne E. Warner sanotaan, että ihmiset usein käyttivät rahat, jotka olivat säästäneet vierailukseen Marian ilmestyspaikoilla vierailuun Kathryn Kuhlman'in pitämällä ristirekillä. Oli hyvin ilmeistä, että hänen parantamiskokouksensa olivat täsmälleen samalla tasolla kuin ns. mystinen Marian ilmestys.

Mysterioihin hänen elämänsä ympärillä kuului jopa hänen syntymäpaikkansa. Hänen virallisen elämäkertansa kirjoittaja Buckingham sanoo:

"Yksi hänen elämäänsä ympäröivistä mysteereistä on, miksi hän piti aina kiinni siitä, että oli syntynyt suuressa valkoisessa kaksikerroksisessa talossa. Kuitenkaan hän ei koskaan perääntynyt tästä myytistä." (Ibid, pp. 11-12.)

Syntymäpaikasta kuolinpaikkaansa hän eli salaperäistä elämää ja jätti salaperäisen perinnön.

Avioliitto ja ero

Ollessaan pastorina hyvin menestyvässä kirkossa Denverissä (kadunvarsirakennuksesta 2000 jäsenen seurakunnaksi), hän kutsui evankelista Burroughs A. Waltrip'in pitämään herätyskokouksia. Hän palasi toista kokoussarjaa varten ja myöhemmin ilmoitti, että vaimo oli jättänyt hänet. Havaittiin, että hän oli kirjoittanut vaimolleen ja kahdelle pojalleen ettei tulisi kotiin (Daughter Of Destiny, p. 78.). Hänellä ja Kathryn'illa oli ilmeisesti suhde. Hän ja Waltrip menivät naimisiin vuonna 1938, mutta uutiset päätelivät, että heillä oli suhde jo niin varhain kuin 1935. Seuraavassa selostuksessa silminnäkijän todistus:

"Ellei hänellä olisi ollut lujaa sitoutumista, jonka hän oli vahvistanut vain joitakin viikkoja aiemmin, vasta uskoon tullut Dennis Brown olisi pudonnut kirkosta ikiajoiksi sen jälkeen, kun hän näki Kathryn Kuhlman'in tinkivän periaatteistaan naimisissa olevan evankelista Burroughs A. Waltrip'in kanssa tuona kesäiltana vuonna 1935."

"Pysäköin auton ja kävelimme vaimoni kanssa kohti salia kirkon toimiston ohi', Brown muistelee. Koska ovi oli raollaan, Brown'it näkivät jotakin ja se melkein lannisti uudet uskovat: 'Neiti Kuhlman oli evankelistan sylissä.'"

"Brown'it kääntyivät ympäri ja kävelivät pois temppeliltä, menivät autoonsa ja lähtivät. He löysivät uuden seurakuntakodin Harvey Spangler'in baptistikirkosta, eivätkä koskaan palanneet Denver'in Revival Tabernacle'en." (Dennis Brown'in puhelinhaastattelu, Helmikuu 25, 1992 kirjan "The Woman Behind The Miracles." mukaan)

Tässä on virallinen selostus vuodelta 1938, kun hän ilmoitti sitoutumisestaan Waltrip'iin Denver'in kirkossa.

"Seisoen seurakuntansa edessä Denver'issä Kathryn ilmoitti sunnuntaiaamun tilaisuudessa lokakuun 15. päivänä, että Jumala oli paljastanut uuden suunnitelman. Hän ja Waltrip olivat päättäneet yhdistää palvelutehtävänsä. Päämaja tulisi olemaan Mason City, Iowa. Hän ja Waltrip vuorottelisivat matkustellen edestakaisin Denver'iin tilaisuuksiin -- 1300 km. 'Yhdessä voimme tehdä paljon enemmän kuin kumpikaan meistä erikseen,' hän julisti."

"Vaikka hän ei ollut maininnut avioliittoa, jokainen näytti tietävän. Kammottava hiljaisuus laskeutui seurakuntaan. Kaikki ne huhut, joita he olivat kuulleet Waltrip'in erosta vaimostaan voidakseen naida Kathryn'in - kaikki oli totta. Naiset alkoivat nyhkyttää. Monet nousivat ylös kuorosta ja kävelivät ulos. Miehet istuivat kivikasvoisina penkeissään katsellen Kathryn'ia epäuskoisina. Kuinka hän voi tehdä sen? Tämä nainen, joka oli saarnannut niin väkeviä saarnoja puhtaudesta ja

pyhydestä. Tämä nainen, joka oli ollut sellainen säädylisyyden ja jumalallisen säälin esimerkki. Oliko kaikki, mitä hän oli sanonut vain myytti? Oliko hän kykenemätön seuraamaan Herraa, jota hän oli niin ahkerasti kehottanut heitä seuraamaan viimeiset viisi vuotta? Missä oli sisäinen lujuus? Voima? Toiset voivat tehdä syntiä ja langeta pois Jumalasta, mutta ei heidän johtajansa. Koska hän oli saanut paljon, niin paljon myös vaadittiin. Hän oli valinnut kovan elämän. Kukaan ei epäillyt sitä. Kaikki tiesivät, mitä hän oli uhrannut. Avioliiton. Lapset. Vain rakentaakseen työn Denver'issä. Luopua nyt siitä kaikesta? Heittää se pois eronneen miehen vuoksi, joka oli jättänyt vaimonsa ja kaksi lastaan? Se ei ollut sen arvoinen."

"Ei Kathryn, älä sano sitä. Älä tee sitä!" Se oli Helen Gulliford seisoen pianon äärellä kasvot tuhkan harmaina kyönelet silmissä."

"Earl Hewitt, Kathryn'in avustaja ja varasaarnaaja, painoi päänsä polviinsa. Murtuneena. Herra Anderson istui. Hiljaisena. Se, mitä hän pelkäsi, oli tapahtunut.

"Kathryn heilutti käsiään dramaattisesti ja yritti keventää tilannetta. 'Ettekö ymmärrä, en minä ole jättämässä teitä. Minähän tulen takaisin,' hän sanoi melkein hilpeästi." (Daughter Of Destiny, pp. 82-83.)

Hyvin pian häiden jälkeen sekä Walter että Kathryn jättivät ne kaksi seurakuntaa, joita he paimensivat. Buckingham sanoo, että Kathryn myi osuutensa Denver Tabernacle'ssa Earl Hewitt'ille. Hänen kirjansa kertoo:

"Hewitt tarjoutui ostamaan hänen osuutensa rakennuksesta. Kathryn hyväksyi tarjouksen ja ojensi hänelle avaimet valtakuntaansa. Kuten riivattu ihminen, hän ei voinut lopettaa, minkä oli alkanut, vaikka se painoi jo enemmän, kuin hän saattoi kantaa." (Ibid, p. 84.)

Waltrip ja Kuhlman jatkoivat evankelioimista joko yhdessä tai erikseen kahdeksan vuotta. Heidän sanotaan eronneen vuonna 1946 eikä sen jälkeen nähneen toisiaan. Herra Waltrip kuoli vankilassa, jonne joutui huijattuaan erään naisen rahat. Kathryn Kuhlman'in virallisten elämäkerran kirjoittajien mukaan hän usein kieltäytyi tunnustamasta olleensa koskaan naimisissa. Jamie Buckingham selostaa erästä tilannetta, kun hän todella valehteli reporttereille, jotka kyselivät häneltä:

"Silloin juuri kun kiista oli kuumimmillaan Akron-lehdessä ilmestyi etusivun juttu, että ryhmä toimittajia oli kaivautunut Kathryn'in menneisyyteen ja todenneet, että hän oli nainut eronneen evankelistan monta vuotta sitten.

Kathryn räjähti. Tämä ei ole reilua peliä. Melkein seitsemän vuotta hän oli ollut vapaa tuosta vanhasta skandaalista ja nyt taas se nosti rumaa päätänsä juuri kun hän tunsi jo saaneensa siitä voiton.

Kun Robert Hoyt Akron Beacon Journal'ista haastatteli häntä, hän kielsi olleensa koskaan naimisissa.

"Emme koskaan menneet naimisiin. En koskaan vahvistanut avioliittoani,' hän sanoi silmät leimuten. 'Tiedätkö mitä tapahtui? Minäpä kerron teille mitä tapahtui. Minä pyöräilin - menetin tajuntani täydellisesti, minä kerron teille - juuri ennen kuin minun tuli tehdä avioliittolupaukseni.'"

"Heristäen sormeaan nuoren reportterin kasvojen edessä hän huusi: 'That's the truth, so help me God (Tämä on totuus, Jumala minua auttakoon).'"

"Hoyt oli kuitenkin sitkeä. 'Meilläpä on valokopio teidän avioliittohakemuksestanne.'"

"Jos minä allekirjoitin avioliittolupahakemuksen, niin se tuotiin minulle allekirjoitustani varten. En muista allekirjoittaneeni mitään sellaista. Sitä paitsi en usko, että sillä on mitään väliä olinko naimisissa tai en. Ja siinä on kaikki mitä aion sanoa." (Ibid, pp. 129-130.) Kathryn'in ylellinen elämäntyyli mallina tämän päivän uuden aallon johtajille."

"Hänen vaatetuksensa oli paljon enemmän kuin 'costly array (kallisarvoisia vaatteita)', jotka Paavali kehotti uskovia hylkäämään (I Tim. 2:9). Hänen sanottiin ostavan vaatteensa kaikkein kalliimmista paikoista ja hän maksoi 1500 dollaria yhdestä esiintymispuvusta. Tämän päivän hinnoissa se todennäköisesti menisi yli 5000 dollariin. Kathryn Kuhlman eli loistossa kalliin taiteen ja elämäntyylin kera, joka oli lähellä filmitähden tasoa. Virallinen elämäkerta sanoo, että hän oli 'rakastunut Hollywood'in mystiikkaan.'" (Ibid. p. 262.)

Pimeä luku

Hänen kiintymystään Dino Kartsonakis'iin arvosteltiin voimakkaasti hänen henkilökuntansa ja ystäviensä taholta. Ralph Wilkerson, eräs kalifornialainen pastori, esitteli Dinon Kathrynille. Hänestä sanottiin: "Komea nuori pianisti, jolla on 'kreikkalaisen jumalan' ulkonäkö. Kathryn palkkasi hänet heti. Hän esitteli hänet "Diiinou'na" komeasti TV:ssä. Julkisesti kerrottiin, että Kathryn "valitsi hänen vaatteensa, hienommat kuin hän ikinä olisi pystynyt itse hankkimaan ja opetti häntä käyttämään niitä tyylikkäästi. Kathryn lähetti hänet Italiaan pukujen valmistusta varten, pani hänet hienoimpiin hotelleihin ja rahoitti hänen äänite ja nuottituotansa."

Buckingham sanoo:

"Kathryn puolestaan havaitsi, että on mukavaa olla komean nuoren miehen seurassa, joka voi saattaa häntä illalliselle, istua hänen vieressään pitkillä lentomatkoilla, maksaa kantajille ja hankkia taksit. Hänen henkilökuntansa Pittsburgh'in toimistossa sanoi häntä gigoloksi.

"Steve Zelenko, Kathryn'in kiusankappale Pittsburgh'in toimistossa näki vaaran ja yritti varoittaa häntä. 'Katsokaa neiti Kuhlman, se vain ei näytä hyvältä. Okay, tämä kaveri on hauska. Hän on vaalea. Hän on huoleton. Hän on sellainen, johon voitte tukeutua, kun vanhenette. Mutta olkaa varovainen."

"Kathryn oli varma itsestään. 'Tiedän mitä teen. Tiedän, että näyttää kuin hän käyttäisi minua hyväkseen, mutta tiedän mitä teen. Älkää huolehtiko siitä.'" (Ibid. pp. 262-263.)

Hänen kuolemansa mysteeri

Hänen elämäänsä varjostivat monet ratkaisemattomat vaikeudet, mutta hänen kuolemansa oli kuin viimeinen myrsky. Hän eli salaperäisen elämän, mutta hänen kuolemansa oli surullinen näytelmä. Viimeisen vuotensa aikana hän tuli tekemisiin erään Tink Wilkerson'in ja hänen vaimonsa kanssa. Herra Wilkerson oli Oral Robertsin yliopiston esimies (regent). Muutaman lyhyen kuukauden aikana ollessaan tekemisissä herra Wilkersonin kanssa tämä sai hänet ostamaan 750 000 dollaria maksaneen Lear -suihkukoneen, valvoi hänen elämänsä kaikkia puitteita, auttoi häntä oman lakimiehensä avustamana muuttamaan testamenttinsa, valvoi ketkä kävivät hänen luonaan sairaalassa, valvoi hänen hautajaistensa kaikkia puitteita, esti hänen ystäviään näkemästä hänen kuollutta ruumistaan ja lopetti hänen maallisen elämänsä viimeisen pimeän luvun.

Näiden tapahtumien selostus hänen elämäkerroissaan paljastaa äärimmäisen surullisen ja synkän skenaarion. Hänen lähimmät kumppaninsa jäivät sydän särkyneinä ja täysin pettyneinä. He eivät varmasti koskaan tule uskomaan, että tarkoitus oli käydä näin. Kathryn Kuhlman'in säätiö jätettiin ilman yhtään senttiä, vaikka kaksi vuotta aiemmin kirjoitettu testamentti oli aiheuttanut asiaankuuluvia järjestelyjä hänen palvelutehtävänsä jatkamiseksi. Seuraava kuvaa hänen testamenttiaan vuodelta 1974, noin kaksi vuotta ennen hänen kuolemaansa.

"Tammikuussa 1974 Kathryn oli muuttanut testamenttinsa. Siinä hän sääsi arvokkaan maalauksen Jerome ja Helen Stern'ille Oregon'in Portland'ista 'arvostuksena ystävällisyydestä, jota he osoittivat sisarelleni Myrtle Parrott'ille aikana, jolloin hän kipeästi tarvitsi sellaista ystävällisyyttä."

Hänen käyttöesineensä oli jätetty Marguerite (Maggie) Hartner'ille 'joko kokonaan hänelle itselleen tai jaettavaksi kuten hän sopivaksi katsoo, hän yleensä tietää minun toiveeni kussakin asiassa.' (Kathryn oli antanut Maggie'lle yksityiskohtaista infoa siitä, mitä esineitä kukakin järjestössä oli saava hänen talostaan ja jalokivikokoelmastaan.)

"Luonteenomaisella tavallaan hän ilmoitti: 'Elämäni aikana olen runsaasti avustanut sisartani Geneva Dickson'ia ja hänen poikiansa Gary'a ja Robert'ia sekä serkkuani Virginia Crane'a ja hänen lapsiaan Paul'ia, Collene'a ja Theresa'a ja siksi en tässä määrää heille mitään suoraan."

"Loput hänen kuolinpesästään tuli jakaa viiteen osaan hänen sisarensa Myrtle Parrott'in, Marguerite Hartner'in, Charles Loesch'in, Maryon Marsh'in, ja Walter Adamack'in kesken. Heidän tuli saada viisi prosenttia säätiön pesän nettomarkkina-arvosta (net fair market value) vuosittain. Jos jotakin on jäljellä kaikkien viiden kuoltua, niin loput tulee jakaa Kathryn Kuhlman -säätiölle. William Houston ja Pittsburgh National Bank asetettiin edunvalvojiksi jakamaan varat viidelle mainitulle henkilölle." (Ibid, p. 299.) Mutta tämä oli vanha testamentti. .

"Uusi testamentti oli täysin erilainen kuin se, jonka hän oli tehnyt lähes kaksi vuotta aikaisemmin. Siinä hän määräsi tarkasti määriteltyjä ja huomattavia summia 14 ihmiselle, jotka olivat joko sukulaisia tai työntekijöitä Pittsburgh'in toimistossa. Heidän joukossaan olivat Myrtle Parrott, Geneva Dickson, Agnes Kuhlman, Marguerite Hartner, Maryon Marsh ja Steve Zelenko. Pienempiä summia oli määrätty 10 muulle työntekijälle. Käteisjakelun kokonaissumma oli 267.500 dollaria.

"Sitten testamentissa sanotaan: 'Kaiken muun omaisuuteni, kiinteän ja henkilökohtaisen, kaikenlaisen ja missä tahansa sijaitsevan, kuolemani aikaan joko vahvistetun tai todennäköisen (vested or contingent) minä määrään Sue Wilkerson'ille ja D. B. Wilkerson nuoremmalle yhteisesti, täysin vapaasti, ilman mitään ehtoja tai rajoituksia.'"

"Irvine E. Ungerman, Tulsa, Oklahoma, määrättiin testamentin ainoaksi toimeenpanijaksi." (Ibid, pp. 300-301.)

Murheellisempi tarina kuin hänen testamenttinsa oli kuitenkin hänen maallisten jäännöstensä käsittely, ja myös niiden käsittely, jotka olivat uhranneet elämänsä neiti Kuhlman'in vuoksi. Hautajaisia kuvataan seuraavasti:

"Tink Wilkerson huolehti hautajaisjärjestelyistä paikassa nimeltä Wee Kirk o' the Heather, Forest Lawn Memorial Park, Glendale, California ja hänen hautaamisestaan siellä. Vielä täälläkin ristiriidat ympäröivät Kathryn Kuhlman'ia. Buckingham'in mukaan Wilkerson määräsi, ettei kukaan muu saanut nähdä ruumista kuin Wilkerson ja hänen vaimonsa. Suunnitellessaan muistotilaisuutta Wilkerson pyysi Oral Roberts'ia puhumaan, mutta Roberts ei ollut valmistautunut siihen, mitä häneltä oli pyydetty. 'Kun tulin kappelille, sain tietää, että Tink Wilkerson oli tehnyt minusta pääpuhujan.'"

"Koska Roberts oli tuntenut Kathryn'in vasta vähän aikaa, hän sanoi että hänen mielestään pääpuhujan rooli olisi pitänyt antaa toisille Pittsburgh'ista. Hän sanoi, että hänestä oli kunniaakasta osoittaa kunniaa Kathryn'ille, mutta hän tunsu itsensä ulkopuoliseksi."

"Se, että David Verzilli ja toiset jätettiin pois muistotilaisuudesta, oli kuitenkin vain pieni läpsäys vasten säätiön kasvoja. Muutaman päivän kuluttua he saivat tietää uudesta testamentista, joka on ollut jatkuva kiista tähän päivään saakka." (The Woman Behind The Miracles, p. 240.)

Tink Wilkerson, Oral Roberts'in yliopiston esimies (regent) ja Roberts'in läheinen ystävä tuomittiin vuonna 1992 kahdessa Yhdysvaltain alueoikeudessa petoksesta, joka liittyi hänen autoliiketoimintaansa. (Ibid, p. 242.) Koska hänellä oli kyseenalaiset menettelytavat liikeasioissa, on helppo kuvitella hänen menettelytapojaan Kathryn Kuhlman'in asiassa. Toimiko hän omaan laskuunsa, vai ohjasiko hän Kuhlman'in varat, joiden sanottiin olevan miljoonissa, Roberts'in yliopistolle ja muille toimintoille? On tietysti olemassa mahdollisuus, että kaikki hänen outo neiti Kuhlman'in kontrollinsa oli itse asiassa tottelevaisuutta Oral Robertsille. Neiti Kuhlman oli Oral Roberts'in ensimmäinen kilpailija ja oli selostuksia epäluottamuksesta näiden kahden välillä.

Kathryn Kuhlman oli ilmeisesti ensimmäinen saarnaaja evankelisissa/helluntailaisissa piireissä, joka laski perustuksen uskontojen uudelle yhteysliikkeelle. Buckingham sanoo hänen virallisessa elämäkerrassaan, että neiti Kuhlman ei halunnut vetää kokouksiaan ilman katolisia pappeja lavalla. Hän kirjoittaa:

"Hänellä oli erikoinen rakkaus lääkäreihin ja hän halusi heidät lavalle tai eturiveille salissa. Sama koski pappeja ja nunnia -- varsinkin, jos he olivat 'univormuissaan'. Mikään ei innostanut Kathryn'ia enemmän, kuin jos hänellä oli 30-40 katolista pappismiestä, varsinkin, jos he olivat pukeutuneet papinkauluksiinsa tai mikä vielä parempaa, kasukoihinsa, istumassa hänen takanaan hänen saarnatessaan. Jollakin tavalla se antoi arvovaltaa sille, mitä hän teki -- ja auttoi luomaan sen oikean luottamuksen ja ymmärryksen ilmapiirin, joka oli niin välttämätön ihmekokoukselle." (Daughter Of Destiny, p. 221.)

Hänellä oli erikoinen yhteenkuuluvuuden tunne korkean kirkollisen loiston katoliseen tyyliin. Kun Kathryn meni Las Vegas'iin pitämään ristiretkä, siitä raportoitiin seuraavasti:

"Kathryn kulki vain yhden kerran Las Vegas'in kautta ja hän tahtoi jakaa evankeliumia voimalla! Sadat Las Vegas'issa, kuten myös uskolliset Youngstown'issa, Pittsburgh'issa ja Franklin'issa, olivat luvanneet rukoilla, että Pyhä Henki liikuttaisi kaupunkia. Läheisen kirkon roomalaiskatolinen pappi piti messun kokouksen puolesta edellisenä päivänä." (The Woman Behind The Miracles, pp. 229-230.)

Muista, että katolisessa messussa leivän ja viinin uskotaan tulevan todelliseksi Jeesuksen Kristuksen ruumiiksi ja vereksi. Miljoonat protestantit ovat kuolleet hyljättyään tämän riennaavan väitteen. Auttoiko hänen mieltymyksensä katolisiin oppeihin alkuun sen poikkeamisen, josta on nyt tullut petoksen ja kompromissin vedenjakaja? Minä todella uskon niin! "Kathryn Kuhlman oli ekumenisti ilman salkkua." (Ibid, p. 15.) Jamie Buckingham kirjoittaa edelleen :

"Vuonna 1948, kun ekumenistit suunnittelivat ohjelmiaan uskonsuuntien yhdistämiseksi, Kathryn Kuhlman avasi Pohjois-Pitsburgh'in Cargenie Music Hall'in raskaat vanhat ovet. Sisään tulivat ja kiirehtivät etsimään paikkojaan protestantit, katoliset, idän ortodoksit, juutalaiset ja muut ryhmät, joista useimmat kuuluivat kirkkoihin, mutta jotkut eivät. Ja he tulivat uudelleen seuraavalla viikolla ja taas seuraavalla." (Ibid, p. 15.)

Tämä olisi tietysti ollut hyvä, jos heidät olisi johdettu ulos näistä kuolleista seurakunnista omaksumaan maailmasta erottautuvan elämän Uuden Testamentin mallin mukaan. Se on varmasti sitä, mitä Jeesus teki. Lokakuun 11. päivänä 1972 paavi Paavali otti hänet vastaan yksityisesti Vatikaanissa. Herra Warner sanoi:

"Kiittäen häntä hänen 'ihailtavasta työstään,' paavi kehotti häntä 'tekemään sitä hyvin' ja antoi hänelle kultaisen, käsin tehdyn mitalin, jossa oli kyyhkynen Pyhän Hengen symbolina." (Ibid, p. 172.)

Kaatumista Hengessä vai "hengessä"?

Uusi Testamentti, joka on meidän täydellinen mallimme, ei mainitse yhtään tapausta, jossa sananpalvelija saisi ihmiset kaatumaan lattialle. Tutkimusteni mukaan tämä erityinen ilmiö näyttää todella alkaneen neiti Kuhlman'ista ja kourallisesta toisia parantajaevankelijoita. Epäilemättä jokaiseen suureen herätykseen on liittynyt Pyhän Hengen aikaan saama vakuutus, jossa ihmiset makasivat maassa synnin ja katumuksen painosta tavallisesti kasvoillaan. Neiti Kuhlman'ista alkaneen ilmiön ainutlaatuisuus on ollut sen yhteys siihen henkilöön, joka pani kätensä kaatuneen päälle. Joissakin tapauksissa kädet eivät ehkä aina ole liittyneet tiettyyn henkilöön. Tavallisesti kaatuvan ottivat vastaan ne, joita Amerikassa on kutsuttu nimellä "catcher" tai "usher" ja he jäivät lattialle vain vähäksi aikaa.

Kathryn Kuhlman'in toiminnassa ei ollut kerrassaan mitään erottelua, kuka kaatui. Joukossa oli juutalaisia rabbeja, katolisia pappeja ja nunnia, pelastumattomia, tai kuka ikinä vain sai osakseen

huomiota ja erikoisen rukouksen. Tämä itsessään on kylliksi That in itself is enough to forever settle the absence of validity and biblical support. Pyhä Henki ei koskaan toimi umpimähkäisesti koskettaessaan ihmiselämää. Toiseksi, mitä ikinä Hän tekee, niin se tuo kunniaa yksin Jeesukselle Kristukselle ja sillä on aina syvä tarkoitus. Jumalan valtakunta ei pelaa ihmisen tunteilla ja sensaatiohakuilla toimilla. The overwhelming factor on että tämä kyseenalainen ilmiö on levinnyt kaikkialle seurakunnissa ja se on noudattanut tarkasti neiti Kuhlman'in antamaa mallia.

Kathryn Kuhlman ja hänen henkioppaansa

Olen itse vakuuttunut, että neiti Kuhlman'ia kontrolloi Pyhänä Henkenä esiintyvä henkiopas. Siihen ei ole muuta selitystä. Tähän johtopäätökseen tuleminen on ollut hyvin vaikea ja sydäntä raastava kokemus. Seuraava lainaus Benny Hinn'in kirjasta "Good Morning, Holy Spirit" antaa välähdyksen hänen sitoutumisestaan joko Pyhään henkeen tai "henkeen".

"Katsoin ylös ja näin kuinka Kathryn hautasi päänsä käsiinsä, kun hän alkoi nyyhkyttää. Hän nyyhkytti ja nyyhkytti, niin äänekkäästi, että kaikki hiljeni. Musiikki taukosi. Järjestysmiehet jäätyivät paikoilleen."

"Kaikkien katseet olivat kiinnitetyt häneen. Ja en kuollaksenikaan tiennyt syytä, miksi hän nyyhkytti. En koskaan ennen ollut nähnyt sananpalvelijan tekevän niin. Mitä hän itki? Minulle kerrottiin myöhemmin, että hän ei koskaan ennen ollut tehnyt mitään sen kaltaista ja hänen henkilökuntansa muistaa sen vielä tänä päivänä."

"Sitä jatkui noin kahden minuutin ajan. Sitten hän nosti päänsä pystyyn. Siinä hän oli vain muutaman jalan päässä minusta. Hänen silmänsä leimusivat. Hän oli elossa. Tuossa hetkessä hänessä oli rohkeus, jonka kaltaista en ole koskaan nähnyt kenessäkään. Hän osoitti sormellaan suunnattomalla voimalla ja tunteella -- jopa tuskalla. Jos itse paholainen olisi ollut siellä, hän olisi heittänyt hänet sivuun pelkällä kosketuksella."

"Se oli uskomattoman vaikuttava hetki. Edelleen nyyhkyttäen hän katseli yleisöön ja sanoi tuskaisesti, 'Please,' Hän tuntui venyttävän sanaa, 'Plee-ease, älkää murehduttako Pyhää Henkeä', hän kerjäsi. Jos voit kuvitella äidin rukoilevan tappajaa olemaan ampumatta hänen vauvaansa, niin se oli jotakin sellaista. Hän kerjäsi ja rukoili."

"'Please,' hän nyyhkytti, 'älkää murehduttako Pyhää Henkeä.'"

"Voin vieläkin nähdä hänen silmänsä. Ne ikään kuin katsoivat suoraan minuun. Ja kun hän sanoi sen, olisi voinut kuulla neulan putoavan. Pelkäsin hengittää. En liikuttanut ainoatakaan lihasta. Pidin kiinni edessäni olevasta penkistä ihmetellen, mitä tapahtuisi seuraavaksi."

"Sitten hän sanoi: 'Ettekö ymmärrä? Hän on kaikkeni!'"

"Minä ajattelin: 'Mistä hän oikein puhuu?'"

"Sitten hän jatkoi kiihkeää anomistaan sanoen: 'Please, älkää haavoittako Häntä, Hän on kaikkeni. Älkää haavoittako Häntä, jota minä rakastan.'" (Good Morning, Holy Spirit, Benny Hinn, pp. 8-9.)

Hänen sanansa paljastavat kuvan tästä hengestä, joka on äärimmäisen epätavallinen. Hän sanoi: "Ettekö ymmärrä? Hän on kaikkeni." Hän toisti: "Please, älkää haavoittako Häntä, Hän on kaikkeni. Älkää haavoittako Häntä, jota minä rakastan."

Pyhä Henki ei ehdottomasti koskaan puhu itsestään. Hän kirkastaa Jeesusta Kristusta Hänen seurakunnassaan ja sinussa ja yksin Jeesusta Kristusta. Jeesus sanoi:

"Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa. Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille." (Joh.16:13-14).

Hän oli ihastunut tähän "henkeen", joka tuli hänen päälleen. Hän puhui usein pelostaan, että se jättäisi hänet. Hän odotti lavan takana toisinaan jopa silloin, kun tilaisuus kärsi, kun tätä "henkipersonaa" odotettiin ilmestyväksi. Kun se tuli, Kathryn oli sähköä ja esiintyi kuin suurin näyttelijöistä. Hinn jatkaa tämän Kuhlman'in Pyhäksi Hengeksi sanoman hengen korostamisen kuvaustaan. Hän kirjoittaa:

"Minun kirkossani pastori puhui Pyhästä Hengestä, mutta ei näin. Hän puhui siitä, mikä liittyi kielilläpuhumiseen tai profetoimiseen -- ei, että "Hän on minun läheisin, henkilökohtaisin, rakastetuin ystäväni." Kathryn Kuhlman kertoi minulle henkilöstä, joka oli todellisempi kuin sinä tai minä."

Tämän päivän "Pyhä Henki"

Jotakin on selvästi pielessä tänä päivänä meidän Pyhän Hengen korostamisessamme. Paavali sanoo: "Mutta pois se minusta, että minä muusta kerskaisin kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä." (Gal.6:14) Petos on ilmiselvä, kun seurakunnissa puhutaan Hengen toiminnasta, joka on niin vierasta Raamatun totuudelle. Suunnitellaan kokonaisia tapahtumia seurakuntien ohjelmiin edistämään Henkeä/henkeä ja opettamaan ihmisille näitä uusia tuulia. Ristitön helluntai ei ole muuta kuin uskonnollisen holokaustin valmistamista.

Benny Hinn, joka pitää Kathryn Kuhlman'ia kasvattajanaan, julistaa kirjansa, Good Morning Holy Spirit, kanssa:

"Kuinka voit tunnistaa Pyhän Hengen? Se on tuo hiljainen ääni, jonka kuulet, kun olet vaipumassa uneen, ääni, joka muistuttaa sinua: 'Et ole rukoillut tänään.' Tai Hän voi sanoa: 'Et ole lukenut Sanaa tänään.' Se on Henki, joka puhuu vaikuttaen sinun sieluusi. Sinä tunnet Hänet jo, mutta Hän haluaa, että tuntisit Häntä paremmin." (Ibid, kansi.)

Ei koskaan näin! Pyhä Henki tahtoo sinun tuntevan Jeesusta enemmän. Hän ei koskaan puhu itsestään, vaan ainoastaan Jeesuksesta. Valhehengistä ja henkioppaista on tullut uuden aallon seurakuntien tunnusmerkki. Minä uskon, että se alkoi Kathryn Kuhlman'ista ja joistakin saarnamiehistä ja nyt jatkuu Benny Hinn'in ja suuren osan samaa lajia edustavien seurakuntien kautta. Seurakunnan ainoa puhtaus on elävä sanoma rististä ja Jeesuksen Kristuksen täytetystä työstä tuolla ristillä. Oli väistämätöntä, että erottautumisen ja raamatullisen pyhyiden menettäminen saivat aikaan luopumuksen. Tämä luopumus on nyt yhdistynyt saatanallisesti kontrolloituun "yhden maailman uskontoon", joka valmistautuu pettämään liberaalien joukot. Tämä petos tullaan paljastamaan ja ne, jotka jatkavat totuudessa ja pyhyudessa tullaan vapauttamaan vastuusta itse seurakunnan Herran Jeesuksen Kristuksen toimesta.

[Takaisin](#)